

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1099

06.04.2024 (135)

Михаел Кюнел

Втората революция Том I: Вяра и борба

Част 12

Безсмислието на идеята за интернационализъм се доказва с избухването на Първата световна война. За първи път работникът във всички държави показва, че има родина, защото иска да принадлежи към нея. Престъплението на демократите е, че отхвърлиха добрата воля и патриотизма на работниците, които станаха видими през 1914 г., и по този начин тласнаха работниците в ръцете на комунистите след войната. Единствено националсоциализмът и фашизмът върнаха на работника неговото отечество, което той вътрешно беше извоювал и заслужил в окопите на Световната война и което оттогава никога не е предавал.

Не работниците са извършили предателство по време на Третия райх, не народът се е разбунтувал срещу една предполагаема тирания, а реакцията, бившата управляваща прослойка от благородници, църква, генерален щаб и бивши демократични и марксистки функционери, които са виновни за най-голямото престъпление срещу Германия - предателството през Втората световна война, което струва на Райха победата и съществуването му!

Интернационализмът вече не представлява опасност за белите нации, поне що се отнася до отношението на работниците. Червеният интернационал е мъртъв; това, което ни остана, е по-опасният противник - Златният

интернационал на реакцията, индустрията и масоните. Тази малка клика от елементи, чужди на народа и отчасти на расата, трябва да бъде елиминирана от тялото на народа, ако не искаме предателството на народа да се повтори.

Като следствие от идеята ни за арийската общност на нациите ние, националсоциалистите, имаме и "Интернационал" - Световен съюз на националсоциалистите (WUNS), но Световният съюз не отрича съществуването на нациите и тяхното разнообразие, а търси обединяващия фактор - общата борба за биологичното бъдеще на бялата раса!

Очевидно е, че историческото развитие не се е развило така, както Маркс е смятал. Железните закони на икономиката и историята, научно обосновани от историческия и диалектическия материализъм, не са довели непременно до победата на работническата класа и съответно до диктатурата на пролетариата. Този факт предизвика първите разцепления: Анархистите, под ръководството на Бакунин, се отвърнаха от Маркс и опитаха своя собствена стратегия, предимно насилствена.

В същото време в Първия интернационал се появява ревизионистка група, която вече не подкрепя революцията, а постепенните реформи в капиталистическата система. По-късно тази група дава началото на социалдемократията и на профсъюзното движение.

Несъмнено е важно да се знае общият произход на социалдемократията, профсъюзното движение, комунизма и анархизма, защото революционната маска на комунистите твърде често прикрива факта, че марксизмът е често непокорно, но все пак естествено разклонение на материалистическия *Zeitgeist*, който, започвайки от Френската революция, стои зад почти всички съвременни идеи - с изключение на революционните движения на фашизма и националсоциализма. Тези събития сякаш вече са нанесли смъртоносния удар на марксистката идеология, Първият интернационал се разпада, Вторият интернационал вече е доминиран от социалдемократията.

Сегашната власт на марксизма се дължи на един човек: Владимир Улянов Ленин. В един безскрупулен, но със сигурност тактически наложителен отказ от свещените марксистки принципи, той обяви, че работническата класа очевидно все още няма "правилното" съзнание и не може да го придобие автоматично от само себе си. Затова е необходим "революционен авангард" на пролетариата, който да извърши революцията вместо нея. Голямото дело на Ленин е, че е изградил плътно организирана партия от професионални революционери в болшевишката партия, която действително завзема властта в слаборазвитата и изостанала Русия - подигравка с марксистката философия на историята, но триумф за марксисткото развитие

на властта.

Логичната последица от схващането за комунистическата партия като авангард на работническата класа беше, че диктатурата на пролетариата трябваше да отстъпи място на диктатурата на комунистическата партия, т.е. първоначално планираната диктатура на огромното мнозинство над незначително малцинство от капиталисти и контрареволуционери се превърна в открита терористична тирания на малка група професионални революционери.

Любим трик на буржоазните елементи е да се говори за вътрешно съответствие между тоталитарните държави, леви и десни, а след това се разчита на външни прилики - забрана на опозицията, държавна партия, шестивия, държавно контролирана преса и т.н. Никъде обаче тази теория на тоталитаризма не се опровергава толкова ясно и убедително, колкото при разглеждането на ролята на партията:

Националсоциалистическата партия иска абсолютна и неограничена власт, но не за да установи партийна диктатура, а за да създаде рамката за развитието на истинска народна общност, която трябва да расте отдолу и не може да бъде постановена отгоре. Изграждането на националсоциалистическа народна държава изисква ентузиазма и доброволното сътрудничество на народа. В този контекст партията има преди всичко образователни и пропагандни задачи. Нейната задача е да спечели сърцето на народа, да го убеди в правилността на миогледа и да му обясни държавните решения. Това е обяснено и от д-р Гьобелс на конгреса на Райхпартията през 1934 г:

"Може и да е хубаво да имаш власт, която се крепи на оръжия, но е по-добре и по-удовлетворяващо да спечелиш сърцето на народа и да го задържиш!"

Дори ако е необходимо да се прилагат привидно "ленински" принципи на организация в настоящия период на забрана, остава един основен факт:

За разлика от марксизма, националсоциалистическият миоглед не предлага на своите привърженици сигурност за победата, нито "неизбежно историческо развитие". Следователно националсоциализмът и неговата партия изискват доброволното съгласие на масите, което не оставя място за силово управление на партията по комунистически модел! Като наследници и същевременно като част от работническото движение, ние, националсоциалистите, трябва да се изправим пред факта, че това работническо движение е с марксистки произход и до появата на нашето

движение е било тясно свързано с комунизма или (социал)демокрацията. Ето защо е вредно и безполезно да поставяме милионите честни работници пред техните глави, както буржоазните националисти - реакционери - толкова обичат да правят. Готовността за борба и единството на германското работническо движение допринесоха много за подобряването на материалната база на живота на нашия народ. Нашата традиция трябва да бъде също така да представляваме интересите на трудещите се, да премахваме безработните и доходите без усилия и по този начин да убеждаваме обикновените хора, че не трябва да следват големите - без значение дали говорят от името на индустрията, обединения профсъюз или партиите, - а тези, които са произлезли от самия народ и остават свързани с него, борците от германското движение за свобода!

Неуспехът на марксистката идеология и нейните несбъднати пророчества водят до все нови и нови опити за усъвършенстване и адаптиране: Ортодоксалният комунизъм, ленинизъмът, сталинизъмът, маоизъмът, титоизъмът, троцкизмът, анархокомунизъмът, еврокомунизъмът и националният комунизъм са само някои от различните течения. Единството на световното комунистическо движение е безнадеждно разрушено. Последователите на Маркс са в пълно противоречие, в спор за правилния път към комунизма.

Марксизмът като идея вече не е интелектуална алтернатива; неговата популярност може да се обясни единствено с борбата срещу несправедливостта на капитализма и с очевидната му революционна нагласа. И в двете области - критиката на капитализма и революцията - ние, националсоциалистите, имаме по-ясна идея и по-голяма честност и решителност. Вече не може да бъде наша задача да демонизираме младите идеалисти, които, не виждайки друга алтернатива, са се присъединили към комунистическите групи, а трябва да можем да им кажем с честно сърце: **"Революцията, това сме ние!"**

Трябва да върнем на младите, отчаяни и заблудени хора вярата в родината и да ги накараме да вярват в революцията. Нашата революция не е терор и потисничество, нашата революция е духовен преврат, който използва добрите традиции на нашата воеводска история, за да се справи със задачите на утрешния ден.

Германското движение за свобода обявява безмилостна борба срещу марксистката идеология и нейните функционери и тяхното окончателно унищожение; на революционните борци от противоположната страна ние предлагаме ръката си за помирение - в интерес и за доброто на нашия народ. Само във ФРГ има четири комунистически партии - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - и масово комунистическо движение, нашият най-опасен противник -

Комунистическата лига, КВ, както и безброй други леви групи. Не може всички те да са десни.

Но има само една националсоциалистическа партия - НСДАП - в която могат да се съберат всички, които обичат народа си, искат да създадат социална справедливост и да изградят революционна - т.е. честна и фундаментална - опозиция на либерално-капиталистическата система. Въпреки всичко би било грешка да подценяваме марксизма. Днес той все още представлява реална опасност, поне докато единствената ефективна противодействаща сила е възпрепятствана и забранена от демократите. Просто е глупаво да посочваме ниския електорален вот на ДКР и след това да заспиваме успокоени. Марксистите ще се възползват също толкова, колкото и ние, от нарастващата криза на либералната капиталистическа система в целия бял свят, но тогава, благодарение на десетилетията потискане на революционната десница, те ще бъдат в много по-добра организационна и политическа позиция.

В Португалия и Испания има силни комунистически партии, а в натовските държави Италия и Франция, които също са част от ЕО, те дори вече са пред вратите на властта. ДКП е малко, но много добре организирано кадрово движение, което благодарение на умела политика на съюзи е придобило по-голямо влияние, отколкото би могло да се предположи от ниските му изборни успехи. Във формирация се пролетариат на чуждестранните работници и техните семейства нараства силата на чуждестранните комунистически партии, които се противопоставят на капиталистическата експлоатация на своите сънародници. Зад всичко това обаче стои огромният военен апарат на Източния блок, силовата политическа тежест на свръхдържавата СССР. Тежестта на свръхсилата СССР и прозрението на Ленин, което е водещо за световните революционни усилия на комунистическите партии от 1918 г. насам.

Ключът към световната революция се крие в Германия, родината на Маркс и Енгелс. Ако падне Германия, ще падне и Европа, но ако падне Европа, тогава световната революция е близо до победата! От 1918 г. насам Германия защитава Европа от марксизма:

Първо чрез насърчаване на борбата за свобода на националностите в Съветския съюз, най-вече чрез признаването на независима украинска държава от имперското правителство, чрез потушаването на всички комунистически опити за подривна дейност - от Спартакисткото въстание до Червената рурска армия - от Фрайкорпс, а след това, по време на Третия райх, чрез Антикоминтерновския пакт и европейския кръстоносен поход срещу Съветския съюз през 1941 г.

Винаги се забравя, че борбата на Източния фронт през Втората световна война е европейска борба за свобода. Никога дотогава не е имало такава огромна международна военна сила под единното германско върховно командване:

Правителствата и армиите на Италия, Финландия, балтийските държави, Унгария, Румъния, Словакия и Хърватия са на страната на Великия германски райх, Испания изпраща Синята дивизия (фалангистки доброволци), Франция - LFV (Legion des Volontaires Francaises - Доброволен френски легион), В редиците на Waffen-SS влизат войници от Фландрия, Валония, Дания, Норвегия и Холандия, които изпращат на фронта свои собствени закрити части - изцяло доброволци (LVF също по-късно е включен във Waffen-SS).

Но доброволци идват и от всички други страни и в крайна сметка дори мохамедани и индийци формират части в състава на Waffen-SS, която през 1945 г. наброява 750 000 чужденци сред своите малко над един милион оцелели войници. Дори руснаци, под командването на генерал Власов в РОА (Руската армия на свободата), се сражават срещу комунистите под тяхно собствено командване, както и въоръжените отряди на националистите и повече от един милион руски помощници (Hiwis) в рамките на Вермахта. И това въпреки признато неразумната и много сурова окупационна политика.

Това беше очакване на обединена Европа, която демократите и болшевиките разбиха заедно. Това беше и доказателство за възможността да се осъществи мечтаната от нас арийска общност на народите! Не е съвпадение, а исторически символ, че последните, които защитиха бункера на фюрера в Берлин, бяха надеждните войски в хаоса на есента - отряди на Хитлерюгенд и френски доброволци!

Само съществуването на атомната бомба, а не вътрешната сила и външната мощ на демократите, спасиха Европа отново от пълно поробване. Но сега силите на съпротивата изглеждат изчерпани. Чрез политиката на разсрочена капитулация, започнала с позорните договори с Изтока, демократите искат да си осигурят гратисен период. Без да се срине либералната капиталистическа система, е много вероятно до края на нашия век Западна Европа да бъде комунистическа или под комунистическо влияние. Тази съдба все още може да бъде избегната. Съпротивата на Изток е възможна, а победата на комунизма не е неизбежна.

Политиката, която вътрешно премахва несправедливостите и противоречията на системата, която обединява всички сили на нашия народ и която външно

използва решително кризите и проблемите на Източния блок, с такава политика ние бързо си връщаме инициативата и по този начин отново изпълняваме онова задължение, което Адолф Хитлер описа по този начин в последното си обръщение по радиото през 1945 г:

"И в тази борба ще победи не Вътрешна Азия, а Европа и заедно с нея нацията, която от 2000 години представлява Европа като върховна сила срещу Изтока и ще продължи да го прави и в бъдеще - нашият Велик германски райх, германската нация."

Войната все още не е приключила, световноисторическата борба между марксизма и националсоциализма продължава. Загубихме само една битка - но сега в борбата се включва ново поколение, решено да не повтаря грешките от миналото, но въпреки това желаещо да докаже, че е достойно за героичната борба на бащите. Докато има бели хора, за които свободата и нацията им означават повече от личното щастие и буржоазния живот, ще има националсоциалисти; и ние няма да се успокоим, докато заложникът на болшеvizма не бъде изтрет от лицето на земята! Пътят към тази цел е дълъг и мнозина се съмняват в шансовете за успех пред лицето на силната като оръжие, привидно неукротима сила на Изтока. Но ние не трябва, съблазнени и измамени от пропагандата на марксистите за победа и от настроението на демократите за капитулация, да гледаме като омагьосани на силата на нашия противник, а да се научим хладнокръвно и без предразсъдъци да анализираме слабостите на комунистическата система на управление.

Съществуват достатъчно слабости, всяка от които сама по себе си може да разруши системата, но заедно, както казва руският системен критик **Андрей Амарик** в есето си "Може ли Съветският съюз да преживее 1985 г.? - смята, че в дългосрочен план те би трябвало да са фатални. Ето най-важните моменти:

Провалът на марксистката планова икономика.

Потискането на хората от партията.

Проблемът с националността.

Потисничеството над източноевропейските държави.

Един решителен противник, който се възползва от тези големи слабости, може да доведе Съветския съюз до изключителни трудности. Към това се добавя и китайската карта.

"Мисълта на Мао Дзедун", както самите китайци наричат маоисткия комунизъм, често ни е трудно да разберем. Във всеки случай маоизмът не

представлява заплаха за Европа:

Той дори може да се разбира като вид китайски фашизъм, към който е присадена марксистка надстройка в съответствие със следвоенното развитие (нещо подобно се отнася и за други страни, като Индонезия при Сукарно, Аржентина при Перон и Египет при Насър). Освен КНР, опозиционните групи в Източния блок са наши естествени съюзници.

След края на войната Западна Германия е домакин на редица изселнически организации, чиято борба за свобода заслужава нашето съчувствие и подкрепа. Разбира се, нашите братя по оръжие и бивши съюзници са ни особено близки:

Унгария, Румъния и най-вече хърватите никога не са се примирявали с комунистическото робство. Старите връзки на приятелство позволяват на нас, германските борци за свобода, да проявяваме вътрешен интерес към съдбата на балтийските народи - естонци, латвийци, литовци - и украинците, чието съществуване като нация е застрашено. Но ние, германските националсоциалисти, протягаме ръка на приятелство и към всички останали народи от Източна Европа! Трябва да има помирение - всъщност съюз - между двете най-жизненоважни и най-силни раси на белия свят - обща борба на славяните и германците срещу общия враг.

Предпоставка за това е спазването на вековните национални граници, т.е. връщането на първоначалните германски източни провинции на Райха. Признаването на това право няма да е трудно за бившите ни съюзници, но дори и народите, които преди това клоняха към Запада - преди всичко поляците и чехите - вероятно са си взели поука, че от демократите не може да се очаква помощ и подкрепа. За нас, германците, борбата срещу марксизма включва и борбата срещу разделянето на нашата родина. Без унищожаването на марксизма новото обединение на Германия изглежда невъзможно, освен ако съветското ръководство не направи пълна промяна в политиката си спрямо Германия, както някога направи Сталин, истинският политик. Следователно нашата цел не може и не трябва при никакви обстоятелства да бъде пълното сливане със Западна Европа!

Централното положение на Германия между Изтока и Запада винаги е било трагедията, но и величието на нашата история. Германия не принадлежи нито на Изтока, нито на Запада, а има историческата задача да обединява и оформя цяла Европа от своя център. Както вече казахме, ние сме поели наследството на Римската империя. Не можем да се освободим от това задължение:

Това ще бъде нашата саможертва и по този начин ще бъде сложен край на германската нация. Голямото наследство на западната идея, старата идея за империя, ни задължава да се борим непрестанно срещу материализма на Изток и Запад и по този начин да се борим за европейската свобода!

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1934   August 1978   26. April 2007 (132)

Der Kampf geht weiter !

Hitler haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 auf der nationalsozialistischen Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Infanterie von Völkern, Vererbung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten und sonstige ehrenwerte Völker und Kameraden müssen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vermaledeite Gynaxer ist aber dabei, das Volkermord - gegen alle weißen Völker (V) - anzugehen. Keine Mittel und Eisenwerkzeug, Überwachung und Kameraden.

Oh "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Innenkampf, ob mit Propagandamittel bewaffnet oder auf einem Schießfeld andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org

#1005   19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опитете мисленето си за връзките на тези теми и политиката.

Моли: Опитвам се да обновявам фотографичта, но най-много съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армията на човечеството (www.themorningthreanation.com/truth.htm). Беше съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Втората световна война е абсолютно мило поле от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувстваме се малко като артефакт, който открива

the **NEW ORDER**

Number 176 (132)   Founded 1978   April 26, 2007 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!**

Печатни и онлайн периодични издания на много езици

Стотици книги на много езици

Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!